17. Jul. 1841

FACTS

Date:
17. Jul. 1841

Page number:
Dagbog D, side 84-85

TRANSCRIPTION

17de Løverdag.
Vi kjørte om Morgenen Kl 8 fra Bremen med vor nye Kusk, hans Vogn var slettere end de vi tidligere havde haft, man kunne desværre ikke sove deri, da den var saa slet stoppet at Hovedet fik alt for haarde Slag. Vi sade altsaa og kjedede os ganske umaadeligt over den ensformige Vei. Ved den hanoveranske Grændse slap vi igjen godt ind i Landet uden at blive vissiterede; jeg tror at den tilsyneladende Erlighed med mine fortoldede Træsager hjalp mig godt, mit Schiein blev visseret og vi kjørte da viidere af den kjedsomelige Vei. Om Middagen kom vi til Rothenbourg [1] en ret net lille Bye. Vi spiiste •85• her af lutter Kjedsomelighed ordentligt til Middag og kjørte da viidere med det Ønske at det snart maatte være Aften, og vi da godt havde tilendebragt [2] den dræbende og dertil høist slette Vei. Vort Ønske blev tildeels opfylt, Skade kun at det traf sig i Toested at vi kom ind i det daarligste Værtshuus hvor vi endnu havde været i Tyskland. Vi maatte sove i vore Klæder i et lille Værelse paa 2 Sofaer, da de Senge man bød os vare alt for malpropre til at man kunne have Lyst til at gaae i dem. Godt er det under saadanne Omstændigheder, at vi have Madradser med til Athalia, hun har det saaledes altiid paa en Maade [d]og godt, og den venlige lille Sjæl fortjener vel at man gjør alt muligt for at skytte hende; ved hver Dag faae vi Barnet kjærere.

---

[1] Dvs. Rotenburg.

[2] Rettet fra "tilveiebragt".

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Juli 1841.

Mere er nu i Bremen ifærd med at bygge en nye Rambro over Weser, hvorved den gamle maatte vil faldefærdig; mig er det sagt at det ikke er tilladeligt, eller det maa ind i dette Caracter hvad de ny og smukke bro, der skal synes som en i Byen Gjæst, zirlig og stram bleek gulv overlist Tolt i dens fuurlige Alfe. Bremens Dighedsattrue Roland staar fremdeles i sin Skjønhed paa Torvet foran Raadhuset, det er det mest indtagende Monument jeg endnu Nød har seet og stillet til Dire. Det var i Aftes blæst et forfærdeligt Vair og min Gang ombrint i Byen for gjøde min meget Glad. 4 à 5 Gange forinden det lig for at Tilt ind paa jo tallet Jærgt min om jo maatte nor en Tid vandre til America; jo end ved mig Jørgt drøver, da dette falt bart, da jo Aar Gjødmand erfarede at Tallet af disse under Farbi i Bremen beløber sig til 8000 og at der hver Aar snart Jærgt er blæsen ødskibet imellem 12 à 1400 Ytre nede paa Gjøver ind i Nieustadt bliver man ofte gjenstand paa Tilt de angjøre Agenter for Udvandrere til America og Fiærbrøger for Udvandrere; de jo Jærgt snart de disse Udmarkede fra andre, sagde nuu at der gaaer den ene Dampskibe flere Hundrede, men som de rigtignok maatte tage Tilladelse med at faae paa Vraae indbredt paa Gulvet i store Dale.

17de Søndag. Vi gjorde os Morgenen Kl 8 fra Bremen, med det ny Lift, hvor Vejr var stillet og det vi tilligemed Dansk Flag, men Ingen Vrøvere ikke saae dem, at den Dansk saa flot stoget at Jørdet fik det for Danske Flag. Vi fik ellers et Gjøde et gandske uhaardelig Vair den uforanderlige Vai. Med den Jamoverlade Grundes Flag vi igjen godt ind i Lemdet inden det blev visiterede; jo tror det den tilsyneladende Tilsigt med min fortaldede Frøjagt hjælp mig godt, mit Skjæm blev visseret og vi gjorde os videre af den Gjødsamelige Vei. Om Middagen kom vi til Rothenburg en vist nok lille Bye. Vi gjorde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

for at lette Tilsammenlighed ordentlig til Middag
og spise de under med det Gutte at det smagte os godt
igjen Aften, og vi de gode Venner tilmaa brage de
drøbende og dertil høist flotte Øl. Med Hensyn
til Plads, Pelsdæk og fjeldt Dæk Ein at det var saa lige
stort at vi lade ind i det daarlige Nattelaun
hvor vi andre Hande vorde i Tilland. Vi maatte sove
i vore Klader i det lille Mandskab gav 2 Pesar, da det
var man bød os vare alle for mageroge til
at man Ennu kan tilbe til at gaae ud igjen. Det
er det under Madamen Bundrodig hvor at vi kom
medrøber ind til Athalia, hvor det saadan
altid gaae en Maade godt og den mulige lille
Tjel fortjener mel at man Gjør alt muligt for
at skytte Hande, med hvad Dig faar vi bevaret Gjø-
ren.

18de Søndag. Den man vel Ean tænke sig vare vi alle tilli
en Morgenen gaa Barnen og Jørck os saa snart de
muligt fordige til at forlade dette slette Herberge, hvor
vi med Haard Anstrengelse til at vore uforgjorde. Vinden
var lettere slet selv igaar, regnen gjorde det uafbrudt
og Egnen var stygt, høit naar man nærmere sig Mar
burg finder man nogen Variation i Terrainet. Vi
ankom til Marburg Kl 10½ og maatte de dersi
Statelig vente et Par Timer Tid de høit dem
Skibet til Kl. Ved denne Venten var godt at be
beskæftige os vi vare i et godt Huus hvor alle Tal
dere venlige; Rose indskænkede os Kaffe omvalt
berømalte for det smukke Barn, Lamm og Børnene
i Huuset vare gande indtagne af Athalia ja saager
Pilt Hemmelt Tak Ean for det ytre dere Glæde
ved det venlige Besøg. Paa Toldstedet i Marburg
fik jeg tilbage betalt mine 16 Groschen, som jeg gaae
Hende degnerne for de Staarne Kosager, og saaledes var vi
fidinitte i Tilland gaaet godt igjennemtaurd vore Pager
ved alle Toldstedet maatte dette ud og aabne vore Tilsyn
den dansk Gesandt Ennu vi i saadan Tilfælde er
tilstede. Da Tiden var lade vi vor Tilsyn fra Bremen igjen
gjemme for, og Gjøre vi de til dem Tilsyn var i god Behold